

DAÜ Grevinin Gerçek İçyüzü

Doğu Akdeniz Üniversitesindeki huzursuzluk dinmek bilmiyor, son günlerde bazı gazeteler de bu konuyu sayfalarına taşımaya başladı. Başladı başlamasına da sorunu gerçekleri ile yazmak yerine, Sonay Adem'in çıkıp da meclis kürsüsünde "ben 6 bin YTL maaş

alıyorum, sendika başkanı da benim kadar maaş alıyor" deyip de DAÜ Bir-Sen başkanının maaş bordrosunu göstermesi ile gazetecilerimizde sorun bu imiş gibi sayfalarında bu konuyu işlemeye başladılar.

KSG olarak biz de DAÜ deki meselenin ne olduğunu detaylı olarak incelemeye karar verdik ve bulduklarımızı kamu oyu ile paylaşmak istiyoruz.

Sayfa 8 ve 9'da

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALİST GERÇEK

29 Aralık Cuma 2006, Yıl 10, Sayı:235 Fiyatı:1 YTL. (KDV dahil) İngiltere: 50 p.

**YAŞASIN ANTI-EMPERYALİST
BİRLEŞİK-CEPHE HÜKÜMETİ!**
**ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΝΩΜΕΝΟ
ΑΝΤΙ-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ!**

Burjuva-Emperyalist Çözüm Stratejisinin iflası

Kokuştu!

■ Başbakan Ferdi Sabit Soyer ve Talat'ın sözcüsü Erçakıca burjuva-emperyalist çözümün olmamasının sorumluluğunu Kıbrıs Cumhuriyeti'ne (KC) atıyor.

■ Papadopulos ve Hristofiyas hükümeti burjuva-emperyalist çözümün olmamasının sorumluluğunu Talat ve Ferdi ve TC'ye atıyor.

■ KC Hükümeti ve AB "ya taleplerimiz karşılanacak ya da anlaşma olmaz" diyor.

■ TC-Talat-Soyer yönetimi "ya taleplerimiz karşılanacak ya da anlaşma olmaz" diyor.

■ Burjuvalar için 2007 Yılı'nın 2006'nın devamı olacağı Turgay Avcı tarafından açıkça ifade ediliyor.

■ *Kokuşan burjuva-emperyalist çözüm stratejisini gömelim.*

■ 2007 Yılı'nı tüm Kıbrıs'ın işçi, emekçi, yoksul köylü ve memurlarının kardeşçe yaşamasına olanak sağlayacak mücadeleyi yükseltme yılına dönüştürelim.

■ *Kıbrıs sorununa gerçek çözümü getirecek Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümetini hayata geçirmek için örgütlenmemizi artıralım.*

2007 Yılı KSG
Özel Dört Renk
Takviminiz
Gazetenizin
Ortasındadır

Kıbrıs'ta Burjuva Çözüm Aldatmacası

2006 Yılı'nın son günlerinde politikacılar ha bire 2006 yılı ile ilgili demeçler veriyorlar.

Saray Otel'de gazetecilere verilen resepsiyonda Talat 2006 yılında Kıbrıs sorununun çözümü için yapabileceklerinin en iyisini yaptığını söyledi ve adayı birleştirmek için çabalarından vazgeçmeyeceklerini açıkladı.

Sayfa 2'de

Ülkeye Çöreklenen Kim?

Girne'de Grand Ruby Casino'da meydana gelen silahlı çatışmanın ardından basına açıklama yapan CTP Başkanı Ferdi Sabit Soyer "çetelerin ülkeye

çöreklenmesine fırsat vermeyeceğiz" diyerek casinolar üzerinden kurulan çeteleşmeyi münferit bir olay olarak lanse etmeye çalışmıştır.

Sayfa 3'te

Bugünün Politikacılarına Güven

Geçtiğimiz haftalarda Eurobarometer anket sonuçları açıklandı. Günümüz politikacılarına güven konusu ile ilgili sonuçların hiç de sürpriz olmadığı ortaya çıktı. Siyasi partilere güvenin yüzde 27 olarak verildiği anket sonuçlarında kitlelerin politikacılarına güvenlerinin çok az olduğu gün gibi ortada.

Peki ama neden?

Sayfa 4'te

OKU-OKUT-ELEŞTİR-ABONE OL
Bu Gazete Siz Emekçilerin...

Kıbrıs'ta Burjuva Çözüm Aldatmacası

2006 Yılı'nın son günlerinde politikacılar ha bire 2006 yılı ile ilgili demeçler veriyorlar.

Saray Otel'de gazetecilere verilen resepsiyonda Talat 2006 yılında Kıbrıs sorununun çözümü için yapabileceklerinin en iyisini yaptığını söyledi ve adayı birleştirmek için çabalarından vaz geçmeyeceklerini açıkladı.

Talat, 2007'ye hazırlanırken, 2006'da başarısızlanmayı başarmak, yani Kıbrıs sorununu 2007'de çözmek arzusunda olduklarını da belirtti.

İlahi Talat, bu sözleri seçimleri kazandıktan bu yana söyleyip duruyorsun. Söyleyip duruyorsun da 2002'den bu yana çizilen "barış" siyasetinin ardından 5 yıl geçmesine karşın Euro-Taksim'e gidildiğini de bal gibi görüyoruz.

Kıbrıs sorununun çözülmemesini bir iki Kıbrıslı Rum Kıbrıs Cumhuriyeti (KC) burjuva politikacıların tutumuna eşitlemenin ne alemi var ki? Onların da senin, TC ve CTP gibi çözüm stratejileri vardır. Nasıl ki sen, TC, CTP ve diğer AB'ci siyasi partiler gibi Annan Planı temelinde çözümde ısrarlısın KC politikacılar da kendi burjuva sınıfının çıkarlarını koruyacak bir çözümde ısrarcıdır.

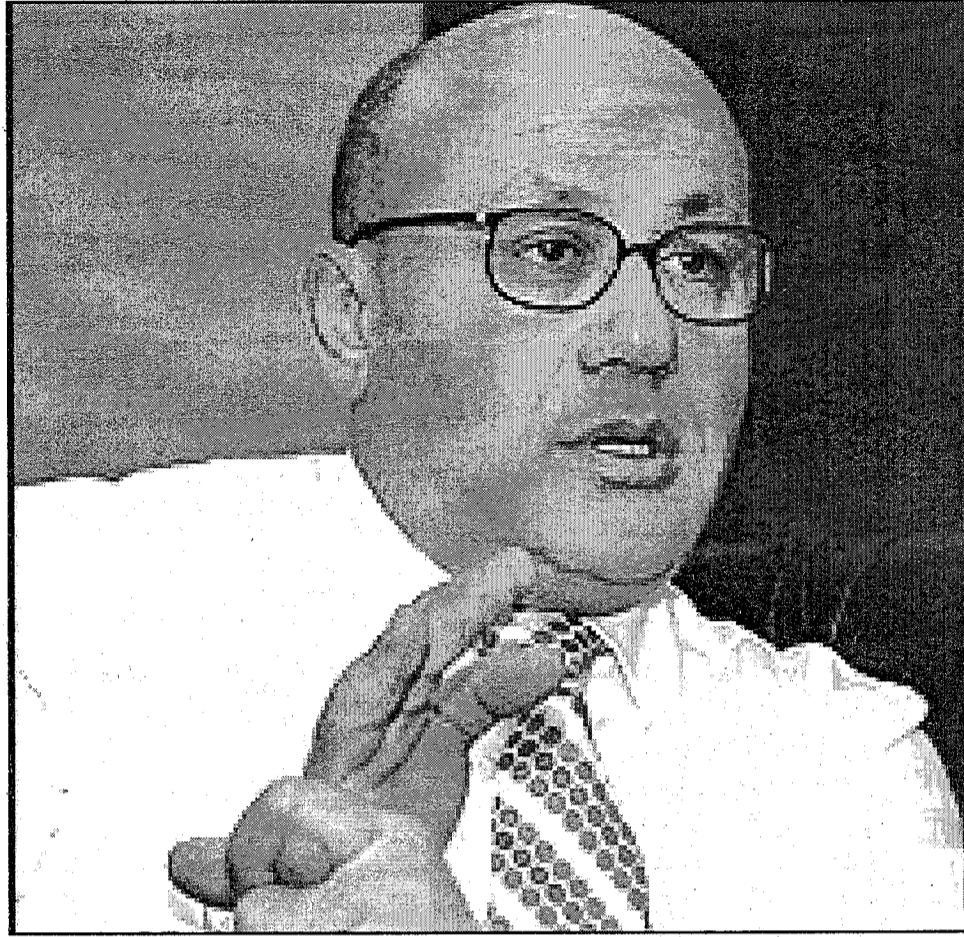
Kıbrıs'ta burjuva-emperyalist çözümde değişik çıkar gruplarının çeşitli yöntemlerle, çeşitli siyasetlerle kendine pay koparmaya giriştiği, Kıbrıslı Türk ve Rumları da piyon gibi kullandıkları açık bir gerçek değil mi?

Kıbrıslı büyük burjuvaların burjuva emperyalist çerçevede "en iyisini elde etmek" için yabancı güçlere Ada'da söz hakkı tanıdıkları ve onlarla bu burjuva-emperyalist çerçevede kol kola hareket etmeleri devam ettiği sürece uzlaşarak bir çözüme varılamayacağı yüz bin kere kanıtlanmıştır.

Son 50 yılda Kıbrıs'ta akıtılan kanların, yaşanan yıkım ve milli zulmün bu burjuva-emperyalist çıkarların korunmasına yönelik olduğunu saklamanın alemi yok.

2007'nin hareketli bir yıl olacağına, Avrupa Birliği'nin de desteği ile Birleşmiş Milletler sürecinde bir çözüme ulaşılacağına gerçekten inanıyor musun?

KC ile TC-KKTC arasındaki en büyük anlaşmazlıkların toprak, garantörler, kolonlar ve merkezi devlet konuları olduğu dikkate alındığında geriye ne kaldı ki? TC'nin garantörlüğünden vaz mı geçmek istiyorsun? Ya da toprak sorunundan mı vaz geçeceksin, ya da kolonların geri gitmesinden mi

vaz geçeceksin, merkezi devletin Annan Planı'nda olduğundan daha farklı bir yapıyı mı isteyeceksin?

Bunlar mümkün olsaydı çok yakın olduğun AKEL ve CTP bu güne kadar bu sorunlarda anlaşıp ortak bir program sunarlardı Kıbrıs halkına, hem Rumlara hem de Türklere...

Sunamazlar, çünkü "barış yanlısı" partiler dahi burjuva-emperyalist çözüm stratejisi ile sadece Kıbrıslıların değil, diğer yabancı emperyalist güçlerin de isteklerini karşılamak zorundadır. Bunun sağlanması için de bu yabancı güçler Ada'daki uzantıları ile her türlü yöntemi devreye koymaktan kaçınmıyorlar. Sivil faşistlerin gençlere saldırması, TIT, TMT gibi örgütlerin gece karanlığında bildirilerle halkı tehdit etmesi, Hrisi Avgi gibi gençlik örgütünün sokaklarda keyfi saldırılarına sessiz kalınması sadece 2006 yılında yaşadıklarımız.

Dolayısı ile Kıbrıs'ta gerçekten barış sağlanmak isteniyorsa:

1. Kıbrısta tüm yabancı güçlerin Kıbrıs üzerinde mevcut tüm hak ve iddialarının reddi..

2. Kıbrıs üzerinde hak iddia eden emperyalist güçlerle işbirliği yapıp Kıbrıs'ın Rum ve Türk işçi ve halkına ihanet eden tüm büyük burjuvaların mallarının karşılıksız olarak devletleştirilmesi.

3. Kilise ve Vakıf dahil, büyük toprak sahiplerinin topraklarının ve bu topraklar üzerindeki ev vb. taşınmazların karşılıksız olarak devletleştirilmesi. Boşaltılacak olan İngiliz, Türk ve Yunan askeri üs

alanlarının ve bunlar üzerindeki taşınmazların devletleştirilmesi. Tüm bu toprak ve taşınmazların zorunlu göçler ve katliamlar nedeniyle mülksüzleştirilmiş Kıbrıslı

Rum ve Kıbrıslı Türk, Kıbrıs halkının tüm kesimlerine ve topraksız köylülere ve evsiz işçi ve memurların kullanımına verilmesi.

4. Her iki milliyetten Kıbrıs halkının ulusal haklarının güvence altına alınması. Kıbrıslı Rumlar ve Türkler ve diğer azınlıklar arasında milli ve dini düşmanlığı körükleyen tüm örgüt ve faaliyetlerin yasaklanması.

5. Anti-emperyalist Birleşik cephe hükümetini iktidara getiren ve bu iktidarı koruyan esas güç olarak işçi ve emekçi kesimlerin yaşam şartlarının iyileştirilmesi için gerekli tüm tedbirlerin alınması.

6. Kıbrıs işçi sınıfı saflarında milli-dini ayrımlara dayalı örgütler kurulmasının, işçi sınıfının örgütlerinin milli-dini temellerde bölünmesinin yasaklanması.

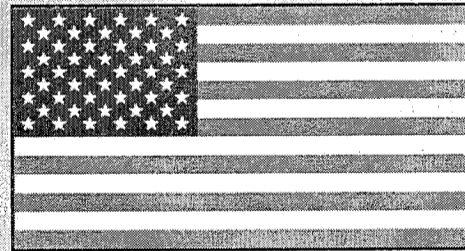
7. Bu programın zaferi için çalışan tüm yabancı ve kaçak işçilerin zaferden sonra oluşturulacak yeni Kıbrıs'ta vatandaş olma hakkının verilmesi.

8. Bu programa uygun olarak yerleşim, dolaşım ve mülkiyet özgürlüğünün sağlanması gerekir.

Kelin da ilacı Olsa...

ABD hükümeti Kıbrıs'ta etkinliğini artırmak için sözde yardım ayaklarında bir dizi projeleri finanse ediyor. Bunlardan bir tanesi de son günlerde basına yansıyan REAP (Kaynak Verimliliği Başarı) Projesi'dir.

ABD'nin getirdiği uzmanların kuzey Kıbrıs'ta gerek

işletmeleri gerekse de belirli kişileri enerji kaynaklarının verimli kullanımı konusunda eğiteceği açıklandı.

Dünya'da en fazla ve verimsiz enerji tüketen ülkenin kim olduğunu bilmesek basında çıkan bu habere gerçekten inanacaktık. Ancak dünyaya en fazla karbondioksit yayan ülkenin ABD olduğu, enerji verimliliği konusunda en israfçı ülkenin ABD olduğu, kişi başına en fazla petrol tüketiminin ABD'de

olduğu dikkate alındığında bu ABD şirketinin önce kendi ülkesinde bunu uygulamada ne kadar başarılı olduğunu kanıtlaması gerekmiyor mu?

Kuzey Kıbrıs'ta gerek enerji gerekse de çevre konusunda bir dizi üniversite mezunu gençlerin ve de olgun profesyonellerin var olduğu ortamda kaynak

verimliliğinin bu profesyonellerce yapılabileceği bile göz ardı edilerek adeta kendi insanımıza hakaret ediliyor. Kendi insanımızın araştırmacı olmalarına, insiyatiflerini kullanmalarına ve de geliştirmelerine olanak tanımayan bu yaklaşımın insanımıza ABD'ye bağımlılık ruhu aşılama yönelik olduğu kadar uzun vadede ABD çıkarlarını da korumaya yönelik olduğu su götürmez bir gerçektir.

Ülkeye Çöreklenen Kim?

Girne'de Grand Ruby Casino'da meydana gelen silahlı çatışmanın ardından basına açıklama yapan CTP Başkanı Ferdi Sabit Soyer "çetelerin ülkeye çöreklenmesine fırsat vermeyeceğiz" diyerek casinolar üzerinden kurulan çeteleşmeyi münferit bir olay olarak lanse etmeye çalışmıştır.

Kuzey Kıbrıs'ta kurulan casinoların nasıl ve ne amaçla devreye sokulduğunu anlamak için geçmişine bakmak yeter. Bu casino sahiplerinin TC'de mafyalara ait casinoların kapatılması ile paralel olarak kuzey Kıbrıs'a TC rejimi tarafından taşındığını ve esas amacının da bu mafyaları kuzey Kıbrıs'a taşıyarak buradan kara para aklamaya yönelik kurulduklarını örtbas etmenin alemi yok. Casinolarda aklanan kara paraların bir kısmının da "devletin yüce çıkarları için" oluşturulan bütçe dışı fonlara aktarıldığı, üst düzey güvenlik güçleri, hükümet bürokratları ile bakanlarının eğlence partilerinde ağırlandığı gerçeğini gizlemenin de alemi yok.

Bu casino sahiplerinin TC derin devletinin denetimi altında olduğu, kuzey yönetimi gibi onun emirlerinden çıkmadığı ve denetimden çıktıkları anda da TC devletinin güvenlik güçleri tarafından denetim altına alındığını TC'deki mafya örgütlenmelere karşı yapılan operasyonlarda

görebiliyoruz.

CTP başkanı Ferdi Sabit Soyer ne kadar da uyuşturucu ve çetelere karşı başarılı operasyonlar yürüttüğünü söylese de "düzeyini bilemesek de bunların gerisinde daha büyük organizasyonların olduğunu düşünüyorum" açıklamasıyla uyuşturucu ve kara para aklamanın boyutunun

Ada sınırlarını aştığını global bir mafya hareketi olduğu ve bu faaliyetlerin kuzey Kıbrıs'taki bacağına

kontrolünden de TC rejiminin sorumlu olduğu teslim edilmelidir.

Türkiye'de ve Kıbrıs'ta emekçiden yana olan muhalefetleri çok yakından takip altında tutan TC rejimi 45 bin askeri, yerli polisi ve sivil istihbarat ağı ile kuzey Kıbrıs'ta mafya denetimini kontrol altında tutmadığını söylemek gerçekten gülünç olur.

TC'den gelip Ada'da iş kurmak isteyenlerden "temiz sicil" talep eden Soyer neden ayrıca dünyanın başka yerlerinden - özellikle de İsrail ve İngiltere'den- gelip Ada'da toprak ve inşaat talanında aktif

olanlardan aynı talepte bulunmuyor acaba? Nereden geldiği resmi olarak bilinmeyen paralarla yaratılan inşaat patlamasından vurgunlar yapılırken yerli ve yabancı mühendis, müteahhit ve emlakçıların bundan nasıl pay kopardıkları gözle görülse de CTP ve Soyer bu konuda ses bile çıkarmıyor. Demek ki Soyer'in

"temiz sicil" talebi "meclise gelmeyen milletvekillerinin maaşlarını keseceğiz" açıklaması gibi popülist açıklamalar olup gerçekte uygulanma niyeti olmayan cafcıflı

sözlerden ibarettir.

"Betting Ofis" olarak bilinen kumarhaneleri AB standartlarındaki yasalarla güçlendireceklerini söyleyen Soyer, orta okul ve lise çocukların mahalle aralarında kurulan bu "Betting Ofis" ler tarafından borçlandırıldığı gerçeğine karşı neden hükümet olarak önlem almadığını açıklamıyor.

"Bir kısım çetelerin bu ülkeye çöreklenmesine fırsat vermeyeceğiz. Bunlarla ilgili gerekli tedbirleri alıp uygulayacağız." diyen Soyer'in Ada'ya uzun zamandır

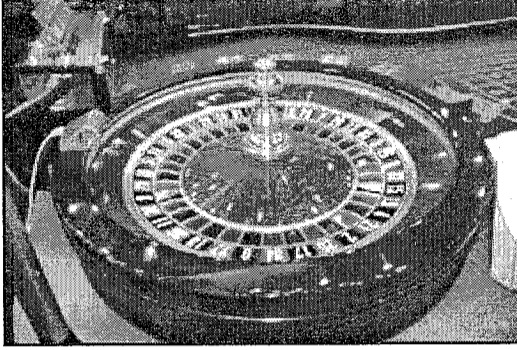

TC'den getirilip yerleştirilenlerle oluşturulan çeteleşmenin TC rejiminin çıkarlarını korumaya yönelik olduğu bilindiği halde neden kitlelerden gizliyor?

Uyuşturucuların ve silahların TC'den Ada'ya getirildiği ve bu silah ve uyuşturucu ticaretinden elde edilen paraların casinolarla, "betting ofis"lerle ve hatta kurulan offshore bankalar aracılığı ile aklandığı gerçeğini BM kurumları dahi gördüğü halde kuzey Kıbrıs rejimi bir türlü "görmüyor".

Çetelerin, kara para aklayanların ve uyuşturucu tüccarlarının Ada'da eli kolu serbest dolaşmasına izin verilirken emekten yana rejime muhalefet olanlar ise hem aleni hem de gizli olarak fişleniyor. Kendini emekten yana ilan eden CTP'nin bunlara da açıklık getirmesi gerekmiyor mu?

Tüm bu gerçekler ışığında ülkeye çöreklenen kim?

Kuzey ve Güney Rejimleri Tüccarı Korumaya Devam Ediyor

KKTC Maliye Bakanlığı'nın Kuzey'de yaşayanların Güney'de yaptıkları alışverişlere kısıtlama getirmeye yönelik uygulamalarının işçi ve emekçilerin yaşam kalitesini iyileştirmeye yönelik olmadığı yine gün ışığına çıktı.

Kuzey Maliye Bakanlığı'nın yapacağı uygulamanın özeti şu: Güney'den 50 Euro'nun üzerinde alınan mallar için yüzde 30 gümrük uygulanacak.

Globalleşen dünyada yer almadan söz edenler aynı zamanda kendi tüccarlarını korumaktan da geri durmuyorlar.

Yılbaşı ve bayram arifesinde çocuklarının ve kendilerinin ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla en uygun fiyata alışveriş yapmak isteyen işçiler, köylüler ve memurlar sadece kuzey ya da TC pazarını

değil aynı zamanda güney Kıbrıs pazarını da gözden geçiriyorlar.

Özellikle de et, oyuncak ve genel ihtiyaç ürünlerinin fiyatlarının

Kuzye nazaran güneyde daha makul olması çalışanları güneyde alışverişe yönlendiriyor. Bu durum karşısında Kuzey hükümeti harekete

geçerek Güney'den alışverişleri kısıtlamaya girişse de güneyde yapılacak alışverişleri kısıtlayamayacağı ve halkın farklı yöntemlerle ihtiyaçlarını yine karşılayacağı gün gibi ortadadır.

Kuzey'de yaşayanların Güney'de alışveriş yapması işçi, köylü ve tüm çalışanların avantajına olurken kaybedenlerin tüccarlar, kasaplar ve süpermarketler olacaktır herkes

tarafından görülüyor. Güney'de yılda 25 milyon KL harcama yapan Kuzey sakinleri böylece Kuzey'deki tüccarların ve işyeri sahiplerinin

ceplerine yılda ekstradan 5 milyon KL koymayı ret ediyor demektir.

Bu durumu gayet iyi bilen tüccarlar ve de onun hükümeti Güney'le rekabette karlarının

azalmaması için kuzeye getirilen mallara gümrük harçlarında bir dizi indirim uygulamaya girişmiştir. Ancak bu indirimler tüketiciye yansıtılmadığından tüccarlara ek kar olarak kalmaktadır.

Güney rejimi ise Kuzey'i yasadışı yönetim ilan ederek Kuzey'de yapılan alışverişlerin Güney'e geçirilmesini engellemek için çeşitli cezalar uygulayarak Güney'deki tüccarları korumaya gayret gösteriyor.

Gerek Kuzey gerekse de Güney yönetimleri kendi tüccarlarının çıkarlarını korumak için önlemler almaya devam etse de çalışan kesimler ellerine geçen sınırlı ücretlerle en iyi alışverişini yapmaya devam edecektir.

Bugünün Politikacılarına Güven

Geçtiğimiz haftalarda Eurobarometer anket sonuçları açıklandı. Günümüz politikacılarına güven konusu ile ilgili sonuçların hiç de sürpriz olmadığı ortaya çıktı. Siyasi partilere güvenin yüzde 27 olarak verildiği anket sonuçlarında kitlelerin politikacılarına güvenlerinin çok az olduğu gün gibi ortada.

Peki ama neden?

Burjuva politikacılar "barış, refah, adalet, demokrasi" sözleri ile halka seslenirken halk da onların bu sözlerinin samimiyetine güvenerek seçimlerde oylarını onlara vermemiş midir? Seçilen ve yönetime gelen politikacıların sözleri ile yaptıkları arasındaki tutarsızlığı görmek için yüksek okul mezunu olmaya hiç gerek yoktur. Halk söylenenlerle yapılanlar arasındaki farkı gayet iyi görebiliyor.

Örneğin, daha birkaç hafta önce meclise gitmeyen Taksimci UBP-DP milletvekillerinin maaşlarının kesilmesi konusunda söylenen sözler ve yapılanlar, Girne'de casinodaki öldürme olayının sonrasında verilen demeçler ve pek yakında "delil yetersizliği" ile serbest kalacak olan casino sahipleri konusunda takınılan tavır, söylenenlerle yapılanlar arasındaki tutarsızlığın en bariz örnekleridir.

Halkın gözünün içine baka baka söylenen yalanlar karşısında henüz daha kendi gücünü yeniden keşfedemeyen halk kitlelerinin bugünün politikacılarına güvenmediklerini açıkça ifade etmeleri olumlu bir gelişmedir. Bu yaklaşım halk kitlelerine kendi geleceklerini kendi ellerine almak için yeni bir açılım getiriyor.

YeniDüzen yazarlarından Sami Özuslu halkın "politikacılarına neden güvenmediği" sorusunu soracağına bu sorunun cevabının ipuçlarını aynı gazetede yazı yazan Cenk Mutluyakalı'nın yazılarında rahatça görebilir. Gençler Talat ile Denktaş'ın söylemlerinin aynı olduğunu hatta Denktaş'ın haklı olduğunu dile getiriyorlarsa CTP-Talat yönetiminin "barış" konusundaki söylemlerinde izledikleri siyasetin iflasını gösterir.

Emekten yana olduğunu ilan eden bir siyasi partilerin dönüp de uygulamaları ile yerli ve yabancı sermaye çevrelerinin önünü açıyorsa ve emekçilerin, işçilerin ve de memurların ücretlerini kısma yönünde her türlü uygulamayı devreye koyuyorsa halk kitlelerinin günümüzün politikacılarına güvenmesi beklenebilir mi?

Emekten yana olduğunu ilan eden siyasi partiler dönüp de uygulamaları ile Ada'nın yabancı ülkelere batmayan uçak gemisi görevi görmesi konusunda kılını dahi kıpırdatmıyorsa ve her türlü yöntemle gizliyorsa hatta haklılaşıyorsa halk kitlelerinin günümüzün politikacılarına güvenmesi beklenebilir mi?

Her politikacı kendi sınıfının çıkarlarını dikkate alıyor. Bu yüzyıllardır süregelen bir gerçektir. Kapitalist-emperyalist dünya sisteminin bir parçası olarak hareket eden politikacılar ne kadar da kendilerinin emekten yana olduklarını ilan etseler de bu sistemin "tıkırında" gitmesi için yaptıkları her uygulama onların emekten yana olmadıklarını geniş halk kitlelerine gösteriyor.

Bu topraklarda bir başbakan çıkar da hükümetin cari bütçe açığını mazeret göstererek çalışanlara maaşlarında kısıtlama getirmeye kalkışırken diğer yandan da bu topraklarda yaratılan serveti ellerinde biriktiren ve bolluklar içinde yüzenlere her türlü olanağı sağlarsa, emek örgütlerinin içinde

bilinçli bir ayrımcılık yaratarak onları birbirine karşı kıskırtırsa öyle bir politikacıya neden güven duyulsun ki?

Kendini emekten yana güren bir Meclis Başkanı çıkar da AB'nin melek olmadığını söyler ve ardından da bu melek olmayan AB kurumları ile işçi ve emekçilerin çıkarlarına karşı, onları daha da köleleştiren yasaların hayata geçmesi için "daha büyük çıkarlar gereği" her türlü desteği sağlıyorsa halk kitleleri öyle bir politikacıya neden güven duysun ki?

Barıştan söz eden ve yönetimde olan siyasi partiler Ada'da barış için elle tutulur birşey yapmak yerine kendi yönetimini güçlü tutmak amacıyla milliyetçi söylemlerle kitleleri aldatırsa bu siyasi partilere neden güven duysun ki bu halk?

Üretimin toplumsal olduğu bir ülkede mülkiyetin de toplumsal olması gerektiğini geniş halk kitleleri görüyor ve de çok iyi anlıyor. Bu kitleler onların gerçek sözcüsü olacak, onların düşünce ve duygularını HER DURUMDA dile getirecek ve onları iktidara taşıyacak işçi-emekçi politikacılar

talep ediyor.

İşçi her gün soğuk-sıcak demeden çalışarak servetler yaratıyor ama yarattığı servetler bir kaç kişinin elinde birikiyor. Köylü, hayvancı, seracı tarlalarda arazilerde ürün yetiştirmek için eziliyor fakat yetiştirdiği ürünler, hayvanlar sanki ortakmışlar gibi tüccarlara ve kasaplarla süpermarketlere piyasanın yarı fiyatına satmaya zorlanıyor.

Bu topraklar üzerinde yapılan üretimin iş bölümüne dayalı kolektif, toplumsal bir üretim olduğunu ve paylaşımın da toplumsal olması gerektiğini ret edenlere karşı her alanda mücadele edecek kitlelerin üretimde, eğitimde, sağlık hizmetlerinde, yaşamada ve de YÖNETİMDE 4 yılda bir oyu ile DEĞİL de DOĞRUDAN yer almak varken bugünkü hipokrat (iki yüzlü) politikacılarına güven duymak kendi kendimizi aldatmaktır. Göz göre göre insanları sefalet içinde yaşamaya mahkum etmektir. Bir avuç "sivri zekalı"nın başkasının sırtından zenginliklerine zenginlik katmasını onaylamaktır.

2007 KKTC Bütçesi'nden Notlar

2007 Bütçesi görüşmeleri sırasında Başbakan ve CTP Başkanı Soyer Euro para birimine geçiş sorununu ele alırken DAÜ'yü de örnek göstererek personel harcamalarının yüksek olduğundan şikayet etti. Kamu personel giderlerinin yüzde 86 olduğunu açıklayan Soyer bütçe açığını kapatmadan Euro'ya geçişin enflasyonu tetikleyeceğine işaret etti.

Kamu bütçesinin gelirlerinin kamu kuruluşlarından (Telekom, Elektrik Kurumu ve diğer devlet işletmeleri), doğrudan ve de dolaylı vergilerden geldiği dikkate alındığında, kamu çalışanlarının yaşam standartlarını artırmak bir yana korumak dahi ancak yüksek gelirli vergilerini artırmakla mümkündür.

Soyer'in meclis kürüsüsünden

söyleyemediği konuları onun dolaylı sözcüsü Merkez Bankası Yönetim Kurulu üyesi Vargın Varer açıkça dile getirdi.

Varer Halkın Sesi gazetesinde yazdığı yazısında "yatırım için daha fazla kaynak ayrılmak istense de, bütçe yapısı gereği mevcut gelir beklentisi koşullarında bunu artırmanın mümkün olmadığı görülecektir" diyerek hükümete uyarıda bulunuyor. Sonra da "% 86 paya sahip personel giderleri ve transferler görece azaltılmadan, yatırım bütçesini artırmak mümkün değildir" diyerek hükümetin kamu çalışanlarının maaşlarını kısıtlamaya yönelmesine işaret ediyor. Ve "yatırıma daha fazla kaynak ayırmanın yolu, bütçe disiplininin geçmektedir. Bütçe disiplini ise personel giderlerinin ve transferlerin reel olarak azaltılması ile mümkündür"

diyerek bombayı patlatıyor.

Vargın Varer'in bu yaklaşımı tüm tüccarlar ve de büyük iş sahipleri tarafından da dile getiriliyor. Yani Varer kuzeydeki büyük burjuvaların sözcülüğünü yaparak CTP hükümetini kamu çalışanlarına açıktan saldırmaya çağırıyor.

CTP hükümetine akıl hocalığı yapan Varer'in

"tasarruf bütçesi, personel giderlerinin ve transferlerin azaltılmasından geçmektedir. Bunun ise iki yolu vardır, birincisi bu harcamalara konu kişilerin gelirlerini reel olarak azaltılmasıdır. Reel olarak azaltma ise ya yıllık enflasyon oranından daha az artışla mümkündür ki, bu durumda eşel mobil uygulamasının terk edilmesi gerekir, ya da ekonomi büyürken bu harcamalara reel büyüme artışı yapılmayacaktır."

açıklamaları kamu çalışanları sendikalarına da uyarıcı niteliktedir. Kıbrıs'taki büyük patronlar toprak ve konut spekülasyonu ile Ada'ya akan paraların üzerine konarken ülkenin su, elektrik, telefon, yol, okul, sağlık ve diğer hizmetler için gerekli alt yapısına tek bir kuruş dahi verme niyetinde değildirler. Büyük patronlar kendilerine hizmet sunan devlet kurumları çalışanlarına sendikasız ve barakalarda yaşayan göçmen işçilere layık gördükleri ücreti layık gördükleri yani artan enflasyon karşısında ücretlerin reel olarak azaltılmasını öngörmektedir.

Kamu çalışanları ve onların sendika ve örgütleri 2007 yılında CTP hükümetinin sözde Kamu Reformu ayaklarında dayatılmaya çalışılacak olan bu reformlara karşı şimdiden mücadeleye hazırlanmalıdır.

EMEĞİN RESMİ

Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

**Vergimizi
Ödüyüyoruz, Ama
Yine de
Elektriksiz
Kalmaya
Devam
Ediyoruz!**

Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

**Vergimizi
Ödüyüyoruz,
Yine de 860
YTL
Asgari Ücretle
Çalışmaya
Mahkum
Ediliyoruz!**

SOSYALİST GENÇLİK

29 Aralık Cuma 2006, Yıl:3 Sayı: 98

KSP GB Haftalık Yayın Organı

Kıvılcım DAÜ-KÖB Kimin Emrinde?

DAÜ'de çalışan işçi ve memurların haklı eylemleri devam ediyor.

DAÜ Bir-Sen ve DAÜ Per-Sen'in süresiz grev kararı, emekçilerin cebine göz diken DAÜ yönetimini de zor durumda bırakıyor.

DAÜ yönetimi, hem DAÜ çalışanlarının kazanılmış haklarını vermemekte diretiyor, hem de eyleme son verilmesini, o da olmadı eylemin "okul işlerini" aksatmayacak şekilde yürütülmesini istiyor.

Bu durum, sendikalar için komik bir talep, çünkü grev denilen araç, hakların elde edilmesi için işi durdurmak anlamına geliyor.

Yani DAÜ yönetimi, işçi ve memurlardan iş yaparak grev yapmalarını isteyerek komik bir duruma düşüyor.

DAÜ'de yıllardır DAÜ yönetimlerinin keyfi ve anti-demokratik, bilim dışı faaliyetlerine karşı mücadele eden bir öğrenci birliği vardı.

Bu birlik, salt akademik sorunlar değil, ülke ve dünya gündemine de sessiz kalmamasıyla önemli bir role sahipti.

Okul içi faşist teröre, akademik sorunlara karşı çıkan, savaş karşıtı eylemlere katılan bir DAÜ-KÖB vardı mazide...

Hataları, sorunları olduysa da genel bir bakış açısıyla "muhalif" bir örgüttü DAÜ-KÖB...

Ancak aynı DAÜ-KÖB, kuzeyde taşlar yerine

oturduktan sonra CTP operasyonu ile iğdiş edildi.

Sınırlı muhalif kimliği de bir yana bırakılarak, tıpkı sendika ve diğer toplum kuruluşlarında olduğu gibi hükümet yanlısı bir örgüt haline getirildi.

Örneğin DAÜ öğrencisi kantin ücretlerini veya ev kiralarını protesto edip, ev sahipleriyle toplantıda olan rektörü arkasına bakmadan kaçmaya zorlarken, DAÜ-KÖB meydana yoktu...

Faşistler sokak ortasında adam dövdüğünde buna ses dahi çıkartmaya, kınama eylemine bile gelme tenezzülünde bulunmayan bir DAÜ-KÖB var artık...

Ve böylesine hükümetleştirilmiş bir DAÜ-KÖB'un eylemi de, sloganı da, basın bildirisi de artık değişmek zorundaydı ve değişti de...

DAÜ emekçilerinin eylemi destekleneceğine, DAÜ-KÖB eylemden duyduğu sıkıntıları "dile getirdi".

Neymiş "sıkıntıları"?

Okulun temizliğinden, teknik işlerine kadar hiç bir işi yapılmıyor, bu da öğrenciyi mağdur ediyormuş!

Grevci emekçilerin çaldıkları grev, eylem marşları kulaklarını tırmalıyor, dersi dinleyemiyorlarmış!

Ve bunun gibi bir sürü sudan "sıkıntı"...

CTP hükümette olmasaydı, emin olun ki DAÜ-KÖB'un kulakları grev marşlarından tırmalanmayacaktı!

CTP muhalefette olsaydı, emin olun ki DAÜ-KÖB'lüler greve saldırı değil, destek mesajları yayınlayacaklardı.

Ancak DAÜ, gelen her hükümetin arpalığı olduğu için, DAÜ-KÖB de CTP'nin kendine benzettiği sözde bir öğrenci birliği haline geldiği içindir ki DAÜ-KÖB, emekçilere ve onların hak arama mücadelesine DAÜ yönetiminin, hükümetin ve sermayenin yanında yer alarak yanıt vermiştir.

DAÜ-KÖB'un yöneticilerinden pek bir umudumuz kalmamıştır.

Ancak DAÜ-KÖB'de örgütlü, iyiniyetli, dürüst ve ilerici genç arkadaşlarımız birliğin ne duruma getirildiğini ve hangi safta yer aldığını sorgulamak ve sermaye, DAÜ yönetimi ve hükümet yanlısı yönetimi alaşağı etmek zorundadır.

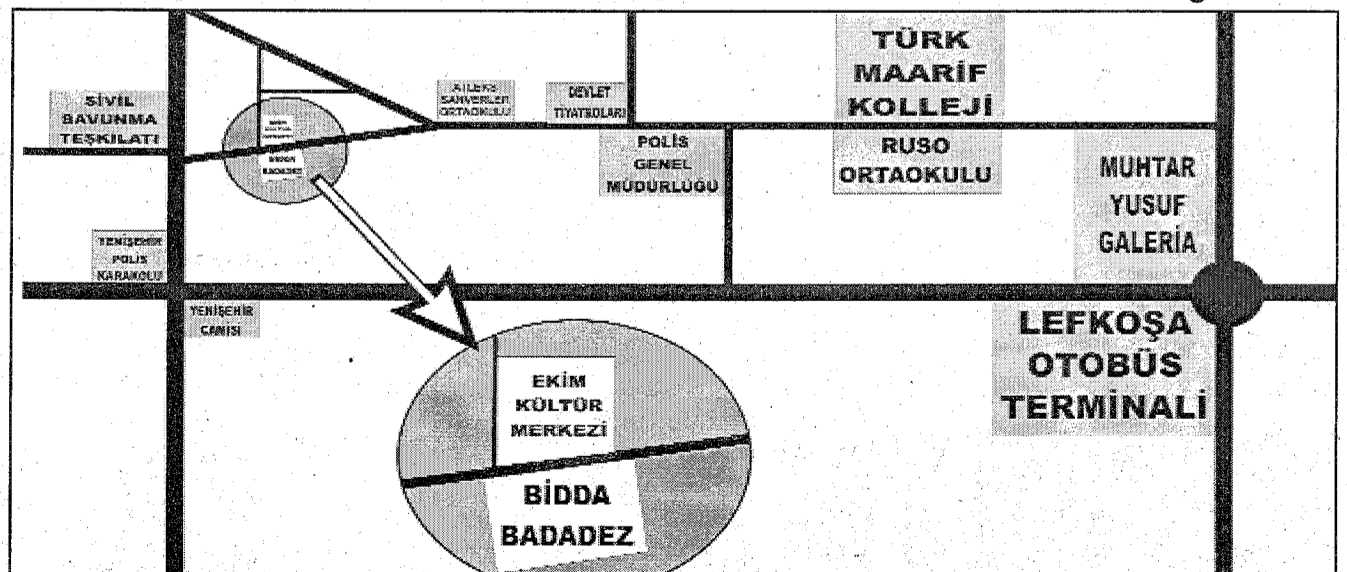
Aksi, DAÜ-KÖB'un CTP'nin yaptığı gibi, öğrencileri bu sistemin karşısında hazırola geçirmesiyle sonuçlanacaktır, geç olmadan bu gidişe dur denilmek zorundadır!

DAÜ emekçilerinin "Öğrenci-işçi elele" sloganına kulak verilme zorunda, verilmeyen kulak sahipleri birlikte atılmak ve birlik emekten yana, hükümetçi olmayan bir yapıya kavuşturulmak zorundadır!

E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi Sizi Bekliyor!

Uzun bir aradan sonra yeni binası ile faaliyete geçen E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi tüm ilerici ve demokratları birlikte çalışmaya bekliyor! Emegün Kurtuluşu İçin Mücadele'de kültür-sanat alanında mücadele eden E.K.İ.M, tüm işçi ve emekçilere bu mücadeleye katılma çağrısı yapıyor!

E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi adresi: Şht. Sıtkı Hasan Sokak No: 5 Kızıldaş Lefkoşa

E-mail: KSPGB@yahoo.com Tel: (0392) 22 70 680 Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net>

Soru

**DAÜ
emekçilerinin
eylemlerinde
DAÜ-Sen nerede?**

Polemik

**Memlekete "elektrik
getirirken" bile ülke
karanlığa gömülüyorsa,
bunlar bir haltı
beceremezler demektir!**

Üniversite Günlüğü

**Hükümet-DAÜ
Yönetimi-DAÜ-KÖB
sermaye koalisyonu
başarısız olacaktır!**

SİNİR KÜPÜ

⚡ ÖP Partisi dağa taşta örgüt binası kuruyor.

Hayırlı uğurlu olsun canlarım...

Soyer binaların açılış törenlerine de katılıyor.

Yeni eve eli boş gitmek olmaz Soyer, insan bir paket bakanlık hediye eder!

Bunu da mı ben söyleyim size!

⚡ Tahsin Ertuğruloluğlu
UBP başkanı oldu.

Savaş çığırkanı sermayedar, UBP'nin yeni yüzü oldu.

Rambo Tahsin.

Kafasında bir bandanası eksik!

Rocky Özgürün gitti, Rambo Tahsin geldi!

Hepsi Hollywood ortak yapımı bunların!

⚡ Ali Osman abim sivil toplum örgütleri yasasını eleştiriyor.

Çok güzel ediyor.

Yazının sonu ise tüm yazının canına okuyor!

Ali Osman abim, yasayı hazırlayanların Stalin dönemini anımsattığını ve Kıbrıs'ın Beria'sının kim olacağını soruyor!

Hay Beria öpsün seni Ali Osman abi yanaklarından!

Sen tarihi çarpıtayım derken iyicene yamulttun be abicim!

Yamuk tarih, yamuk bilgi eşittir yamuk düşünce!

Geometri dersi gibi oldu bu iş!

⚡ Yeni yıl geliyor ya, millet mağazada alışverişte üst üste bindi!

Kardeşim, dünya güneşin

etrafında döndü diye niye para harcıyorsun sen bakayım!

Noel Baba takkesi, çam ağacı, kırmızı don, mavi terlik...

Ee, n'oldu?

Dünya dönmeye, sizin paralar dükkanları zengin etmeye devam ediyor!

Bu çılgınlık devam ederse, uzaya adam gönderip dünyaya Noel Baba takkesi de giydirirsiniz siz!

Astronotlar siziiii!

"İşçilerin sendika birliklerinin amacı, çalışma ücretinin yükseltilmesi, iş gününün kısaltılması, sömürünün azaltılması ve kapitalist birliklerin sarsılmasıdır."

J. Stalin

Cilt 1

İnter Yayınları

SOVYETLER BİRLİĞİ KOMÜNİST PARTİSİ (BOLŞEVİK) TARİHİ KISA DERS

Bölüm: 5

III. Bölüm

Rus Japon Savaşı ve Birinci Rus Devrimi Döneminde Menşevikler ve Bolşevikler.

19. yüzyıl sonlarına doğru dünya emperyalist devletleri, Pasifikteki hakimiyeti ele geçirme ve Çin'in paylaşılması uğrunda yoğun bir mücadeleye girdiler.

Bu mücadeleye bir çok emperyalist ülke gibi Çarlık Rusya'sı da katıldı. 1900 yılında içinde Çarlık Rusya'sının da bulunduğu birçok emperyalist devlet, Çin halkının yabancı emperyalizme karşı başlattıkları savaşı eşi görülmedik bir zalimlikle bastırdılar. Ruslar, Kuzey Mançurya'yı askeri olarak işgal etti ve bu topraklar üzerinde, "Sarı Rusya" kurmanın planlarını yapmaktaydı.

Japonya'nın da Kuzey Mançurya'yı istemesi ve İngiltere'nin gizli den destek çıkması ile Japon- Rus savaşı patlak verdi.

Çarlık hükümetine göre, savaş ülkede yükselmekte olan devrim dalgasını azaltacağına inanılıyordu. Fakat hesapları tutmadı ve bu savaş Çarlık hükümetini bir o kadar daha sarstı.

Toprak ağaları, kapitalistler, devlet memurları ve generaller savaştan ötürü zenginleştiler ve halk gündün güne daha da açlığa sürüklenmeye başladı.

Çatışmalar sonucunda, Çarlık Rusya'sı elinde bulunan Port Arthur kalesi'ni kaybetti ve Mukden yakınlıklarında hezimetle uğrayarak 300 bin kişilik ordusunu kaybetti. En sonunda Çarlık Rusya'sı savaşı kesinlikle, ağır bir şekilde kaybettiğini kabul etti ve kötü bir anlaşmaya imza atmak

zorunda kaldı. Anlaşmaya göre Japonya, Kore'yi ele geçirip, Rusya'dan Port Arthur'u ve Sakhalin adasının yarısını aldı.

Tüm bu olanların sonucunda fatura yine her zamanki gibi halka çıktı.

Bolşevikler ve Menşevikler bu noktada savaşa karşı farklı tavır takındılar.

Troçki takımı ve Menşevikler, anavatan savunuculuğu pozisyonunda iken, Lenin ve Bolşevikler ise, tam tersi Çarlık Rusya'sının savaşı kaybederek zayıflayacağını ve bununla beraber devrime zemin hazırlayacağı görüşündeydiler.

Savaşın kaybı, Çarlık Rusya'sını halkın gözünde çürümüşlüğü ortaya çıkardı. Çarlık hükümeti beklediğinin tam tersini elde etti. Nihai devrimin gelişini daha da hızlandırdı.

1900-1903 yıllarındaki iktisadi kriz, emekçi yığınlarının içinde bulunduğu durumu ağırlaştırdı, savaş bunu daha da şiddetlendirdi.

Görüldüğü gibi, devrim için birden fazla sebep vardı.

1904 Aralık ayında Bakü'deki işçiler, Bakü Bolşevik Komitesinin önderliği altında büyük ve iyi bir grev yaptılar ve bu grev işçilerin zaferi ile, işçilerle petrol sanayicileri arasında bir toplu iş sözleşmesi imzalandı. Bu sözleşme Rus işçi sınıfı hareketi tarihindeki ilk toplu sözleşmesi idi.

Bakü'deki grev gitgide Rusya'nın belli başlı bölgelerindeki devrimci kabarışın başlangıcı oldu.

Devamı gelecek sayıda...

Künye: Sosyalist Gençlik, Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi yayın organıdır. Ücretsiz olarak, Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesi eki olarak ve elden dağıtılır.

DAÜ Grevinin

Doğu Akdeniz Üniversitesindeki huzursuzluk dinmek bilmiyor, son günlerde bazı gazeteler de bu konuyu sayfalarına taşımaya başladı. Başladı başlamasına da sorunu gerçekleri ile yazmak yerine, Sonay Adem'in çıkıp da meclis kürsüsünde "ben 6 bin YTL maaş alıyorum, sendika başkanı da benim kadar maaş alıyor" deyip de DAÜ Bir-Sen başkanının maaş bordrosunu göstermesi ile gazetecilerimizde sorun bu imiş gibi sayfalarında bu konuyu işlemeye başladılar.

KSG olarak biz de DAÜ deki meselenin ne olduğunu detaylı olarak incelemeye karar verdik ve bulduklarımızı kamu oyu ile paylaşmak istiyoruz.

Önce DAÜ deki personel yapısına bir bakalım. DAÜ de, üç çeşit kadro vardır, Akademisyenler (Üniversitede ve Kolej'de ders verenler), Yönetmel kadro (İdari amirler ve memurlar) işçiler (temizlik bakım vs).

Akademisyenler DAÜ-SEN'de örgütlendiler, Yönetmel kadro ve işçiler ise DAÜ-Bir-Sen ve DAÜ Per-Sen'de örgütlendiler. Bu bilgiden sonra yaptığımız araştırma sonucu karşılaştığımız soruna bir bakalım.

Bu gün patlayan bu grevler esasında yıllara dayanır, gelmiş geçmiş tüm hükümetler her dönemde DAÜ'yü çiftlik gibi kullanmışlar ve her zaman kendi yandaşlarına istihdam alanı olarak görmüşlerdir. Örneğin, geçen yılı 22 Milyon YTL borç ile kapatan üniversite, 2005 yılında 200 personel istihdam etmiştir, bunun 170 kadarı akademisyen kadro 30 kadarı da yönetmel kadro olarak atanmışlardır. Meclis kürsüsünde sendika başkanının maaşını

sorgulayan Çalışma Bakanı 2005 yılında, DAÜ Rektör'üne atanan 6 adet danışmanın (ki bunlar kendi partilileridir) 6 Bin YTL üzerinde maaş çektiklerini ve bu danışmanların ne yaptığını sorgulamıyor. Bir taraftan 200 kadar akademisyenin 7 Bin YTL üzerinde maaş çektiği bir yerde, 700 işçinin 450 civarının 2 bin YTL'nin altında maaş aldığını, 17 yıllık bir işçini 1600 YTL maaş aldığını düşünürsek ve bu işçiler 2005 yılından beridir artış alamıyorlarsa ve 2005-2006 yılı itibarı ile maaşları %26 eridiyse, şimdi süren grev ve eylemlerin ne kadar haklı bir eylem olduğunu daha iyi anlarız.

Biz kimsenin aldığı maaşı sorgulamak istemeyiz, sadece ortaya çıkan tablo anlaşılması için bu rakamları verdik. Peki akla şu gelebilir, bu çalışanlar yıllardır burada görev yapıyorlar ve DAÜ çalışanlarının her zaman maaşları yüksekti, şimdi ne oldu da bu üniversite bu maaşları karşılayamıyor. Bunu biz de araştırdık karşımıza çıkan tablo çok ilginç.

Geçmişte de Üniversite'nin gelirleri giderlerini karşılamıyordu ancak TC den sürekli katkı alıyordu, yani sen ver ben dağıtım politikası... Fakat 2005 yılı itibarı ile TC hükümetlerinin aldığı karar çerçevesinde, "Vakıf

Üniversitelerine maddi katkı yapılmayacak" bu gerekçe ile TC yardımları kesilince, "takke düştü kel göründü" ve ekonomiye katkısı ile bu çok öğündükleri bu üniversitenin gerçekte bu olmadığı ortaya çıktı. Geçen yıldan 22 milyon YTL borç, bu yıldan da bir o kadar daha oldu mu 40 milyon YTL, işte bu noktada dananın kuyruğu koptu. Tüm kurumlarını özelleştirmeyi veya taşeronlaştırmayı planlayan CTP hükümeti, DAÜ'de de bunu gündeme getirdi. İşte esas mesele buradadır. KKTC ve TC Hükümetleri bir taraftan üniversiteye yapılan katkıyı kestiler, diğer taraftan da yüksek maaşlarla yandaşlarını istihdam etmeye devam ettiler ve bilinçli bir

şekilde kendilerinin yarattığı bu iflas tablosu karşısında da "özelleştir kurtul" politikasını gündeme getirdiler, hatta bir söylentiye göre Altınbaş'ın bu üniversiteyi almaya hazır bile olduğunu duyduk. Buraya

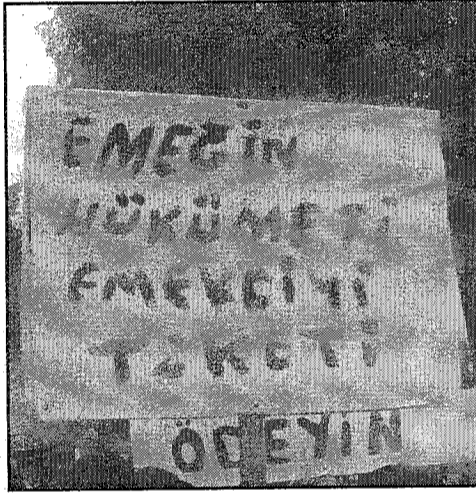
kadar baktığımızda üniversitede bilinçli bir özelleştirme politikası sürdürüldüğünü görürüz.

Sorun bu da sendikalar ne yapıyor sorusuna cevap aradık, bulduklarımız şöyle. 2005 Yılı sonunda Önce DAÜ-SEN (Akademisyenler) maaşlarındaki gerilemeyi öne sürerek, Üniversite'de eylem başlattılar, bir taraftan grev sürerken diğer taraftan da ilgili bakan ve VYK (Vakıf Yönetim Kurulu) ile

görüşmeler devam ediyor ve bu süreçte işçilerin örgütlü olduğu DAÜ Bir-Sen de bu eyleme destek veriyordu, yani "önce akademisyenler haklarını alsın sırada biz de varız" der gibiydi bu desteğin anlamı, ancak tam da bu günlerde hükümet, DAÜ'nün özelleştirileceği dedikodusunu ortaya attı. Maaş artışı için eylem yapan DAÜ-SEN yetkilileri Maliye Bakanı ve VYK ile görüşmesi sonucunda maaş artışı yerine mevcut maaşlarından da %10 daha geri bir miktarda anlaşılar. Görüşme masasından kalkan sendikacı yoldaşlar bu hezimet, üniversitenin zararda olduğu, bu yüzden özelleştirileceği, dolayısıyla maaş artışı istemenin bu özelleştirme çabalarını hızlandıracağını savundular. Hatta bu zararı bir nebze rahatlatmak için de maaşlarından %10 bağışladıklarını söyleyerek böyle garip bir de açıklama yaptılar (bu açıklama daha sonra işçi ve memurların yapacağı eylemde hükümetin silahı olacaktı). DAÜ-SEN'in bu kararı garip dahi olsa, üyeleri tarafından kabul edildiği için normal olarak görülebilir.

Bu durumdan sonra, işçi ve memurların örgütlü olduğu sendikalar DAÜ Bir-Sen ve DAÜ Per-Sen kendi üyelerinin de 2005

Gerçek İçyüzü

yılından kalan kayıpları olduğunu ve bu kayıpların giderilmesi ve maaş düzenlemesi talebi ile VYK ile görüşmelere başladı, bu görüşmeler belli bir noktaya da vardı ve taraflar arasında bir de tutanak imzalandı. İşte ne olduysa bundan sonra oldu, birileri akademisyenleri ayağa kaldırdı ve DAÜ-SEN açıklama yaparak "işçi ve memurlara ne artış verilirse, biz de isterik" dedi. Bu söylem aslında tek başına doğru "herkes hakkını alsın, biz de hakkımızı alalım" olarak da algılanabilir. Ancak DAÜ-SEN bu kadarla kalmadı ve kendinin önceden yaptığı garip anlaşmaya atıfta bulunarak üniversitenin kimseye artış verecek gücü olmadığını söyleyerek, kendileri gibi işçi ve memurların da maaşlarından başışt. bulunmaları gerektiğini söylemeye başladı, yani kendi iradelerini işçi ve memur sendikalarının önüne koymak gibi bir yanilgi içerisine girdiler. Daha da ileri giderek DAÜ-SEN ve VYK ile birlikte üniversitenin özerk bir yapıya kavuşturulması ve üniversite yönetimini çalışanlara devredilmesi adına bir yasa tasarısı hazırladıklarını, demokratik bir yönetim oluşturmak istediklerini söyleyerek diğer çalışanların da buna katkı adına şimdilik artış istememesi gerektiği gibi ikinci garip açıklamalarını yaptılar. Ancak özerk ve demokratik bir yapıdan bahseden bu akademisyenler, bu yasa tasarısını hazırlarken işçi ve memur temsilcileri ile görüşmek gibi bir kaygı da taşımadılar. Şimdiki YK'da olmayan GKK adına bir temsilciyi, kendilerinin hazırladıkları yasa tasarısına koydular ve bunun adına da demokratik veya özerk diyorlar. Bu da üçüncü gariplik.

Gelinen nokta sendikaların biri grevde, diğeri bu grevi kırabilmek

için elinden geleni yapıyor, Hükümet ve VYK sanki meseleye taraf değilmiş de konu DAÜ-SEN ve grevci sendikalar arasında bir meseleymiş gibi kamuya yansıtılıyor, ne yazık ki buna hem grevci sendikalar, hem de DAÜ-SEN'de prim veriyor ve kavga vermesi gereken VYK ve Hükümet dururken, kendi kendileriyle kavga etmeye devam ediyorlar, DAÜ-SEN işveren gibi davranmaya başladı grevci sendikalar ise DAÜ-SEN'i ikna etmeye uğraşıyorlar.

Tüm bu gariplikler yaşanır da Hükümet bunu kullanmaz mı? Tabii ki kullanır. Biz DAÜ-SEN Yönetimi ile hükümet ve VYK üyelerinin danışıklı dövüş içerisine girdiklerini düşünmek istemeyiz ama, yaşananları da göz ardı edemeyiz.

BMBP tüm bunlara rağmen hükümet ile görüşüp şimdi grevde olan sendikalar ile hükümetin bir masa etrafına gelmesi ve sorunların çözümü için çalışması adına inisiyatif yüklenerek, başbakan ile görüştüklerini biliyoruz ve hatta bu görüşmede başbakanın DAÜ-SEN'e rağmen işçi sendikaları ile anlaşmanın doğru olmayacağını ileri sürdüğünü biliyoruz. Sanki DAÜ-SEN olmasa anlaşma istemişler gibi bir hava yaratmaya çalıştı. Aslında Başbakanın bu noktada DAÜ-SEN'i adres göstermesi, hükümetin şimdiki manevrası değil, aynı manevrayı KTOEÖS ile protokol

görüşmelerinde yapmadı mı? KTAMS'ı ayaklandırarak eylem yaptırmadı mı, yani KTOEÖS ile KTAMS'ı karşı karşıya getirmedim. Şimdi de aynı taktik sendikaları bir birine kırdırarak kendini sorunlardan soyutlamaya çalışıyor.

Esasında bu taktik çok yeni birşey değil Kıbrıs'ta yaşayan herkes çok iyi bilir "böl ve yönet" politikalarını... Hükümetin sendikalara dayattığı işte tam da bu politika. İşte bu da CTP'nin ne kadar sendikalara önem verdiğini gösteriyor!! Tüm çalışanların sendikalaşması gerektiğini her fırsatta söyleyenler, sendikaları bir birine kırdırırken ne murat ediyor bilmiyoruz.

Biz bu KSG sayfalarından defalarca CTP'nin gerçekte ne yapmak istediğini yazdık, bunların hepsi büyük patronlara hizmet ediyor. Yok birbirlerinden farkı... Bunu hep söylemişizdir de.

Bizim için önemli olan sendikalar. Onlar ne düşünür ve ne yapacaklar. Hala daha her sendika "benim zümrem hakları" diyerek, önce kendi çıkarlarını mı öne çıkaracak, yoksa "zararın neresinden dönülse kardır" diyerek güçlerini birleştirecekler mi? Sorunun bütün olduğunu görecekler mi?

DAÜ'deki sorunun, esasında tüm emekçilerin sorunu olduğunu, kurumları özelleştirme sorunu olduğunu, önce zarara götür sonra iflas ettir ve özele (sermayeye) devret politikası olduğunu ne

zaman anlayacaklar?

Hükümetin özelleştirme ve taşeronlaştırma politikasının bu gün DAÜ'ye, yarın Elektrik Kurumu'na, oradan Telefon Dairesi'ne, kısacası her kamu kuruma yansıyacak. Yani tüm kurumları özelleştirme adına büyük patronlara peşkeş çekecekler. Bunu da yaparken önlerinde herhangi bir engel istemezler deyim yerindeyse... Dikensiz gül bahçesi arzu ederler. O yüzden sendikalar bir birleriyle didişirken onlar da yapacaklarını daha rahat yaparlar.

Buna karşı durmak sendikaların teker teker başarabilecekleri bir iş değil, sendikalar bir birleriyle didişmek, rekabet etmek yerine, güçlerini birleştirmesize yani bu iş kolu sendikacılığı lüksünden kurtulup, "küçük olsun benim olsun" mantığından kendilerini soyutlamazlarsa, sendikalar bir araya gelip bir konfederasyon çatısı altında toplanamazlarsa, haklarını ortak bir şekilde aramaya yönelmezlerse bu gibi sorunları daha da çok yaşayacaklar ve bir süre sonra da sendikalarını kapatacak ve sadece kendi zümrelerini koruma derneği olacaklar.

İngiltere'de Sağlık Sektörü Taşeronlaşmaya Başladı

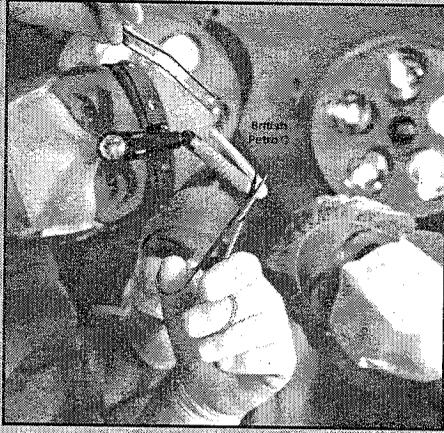
İngiltere'nin Hampshire bölgesinde yeni yapılan Lymington New Forest Hastanesi'nin işletmesi emekten yana olduğunu söyleyen İngiliz Emek Partisi hükümeti tarafından Partnership Health Group firmasına verildi.

Hastane doktorları ve hastabakıcıları devlet sağlık hizmetlerinden karşılanırken diğer hizmetler ise özel firma işçileri ve çalışanları tarafından karşılanacak.

İngiltere'de sağlık hizmetlerine harcama yapmak yerine savaşta harcamalarını artıran İngiliz hükümeti bu yeni yöntemle hastane harcamalarını azaltmayı hedefliyor. Sağlık sektöründe çalışanların ücretlerini döndüran İngiliz hükümetinin harcamalarını azaltmadığı gerekçesi ile özel sektörün daha az işçi ve düşük ücretle hizmetlerini sağlamaya yönelmesi sağlık sektöründeki sömürünün önümüzdeki yıllarda daha da artacağını gösteriyor.

Unison sendikası sözcüsü Karen Jennings "Lymington'da yeni hastanenin yönetiminin özel sektöre verilmesi sağlık sektöründe temel ve sezmi bir değişikliği temsil ediyor. Bu özelleştirme dalgası kaygı vericidir" açıklaması sağlık sektörü çalışanlarına saldırılar konusunda uyarı niteliğindedir.

İngiliz hükümeti sağlık hizmetlerinin uzun yıllardır toplumun artan ihtiyaçlarını karşılamayacak durumdadır. Hastanede ameliyat olmayı bekleyenlerin sayısı gittikçe artıyor. Tıpta daha önce tedavisi zor olan hastalıkların yeni tedavi

yöntemleri ile başarılı olması, sağlık sektörüne ek yükümlülükler getirdiği halde hükümetin uygulamalarının devletin bedava sağlık hizmetlerini sağlamada aciz olduğunu gösteriyor.

İngiltere'deki taşeronlaşmanın benzerinin Kıbrıs'ta da uygulanmaya başlandığı dikkate alındığında burjuva hükümetlerin kaliteli sağlık hizmeti sağlama yerine halkın sağlığını birkaç özel şirketin insiyatifine terk etmeye girişmesi hala hazırda halkın kazanılmış haklarına bir saldırı olarak ele alınmalıdır.

Dün eğitim, bugün sağlık hizmetleri, yarın ise diğer hizmetler özelleştirilerek işçiler ve çalışan halk kapitalist sömürü kışkacında daha da ezilecektir.

İşçi ve emekçilerin bu sömürüye, hükümetin bir avuç zengini daha da zenginleştirilmesi siyasetine dur diyebilmesi ve kazanılmış haklarını koruyabilmesi ancak kendi sendika ve siyasi partilerinde örgütlü hareket etmeleri ile sağlanabilir.

Sendika Liderlerine Ölüm Tehdidi

Kolombiya'da Coca-Cola firmasında çalışan işçilerin sendikası yönetim kurulu üyesinin masasına 14 Aralık tarihinde not bırakan faşistler sendikacıları öldürmekle tehdit ettiler. Siyah Kartallar imzalı not değişik öğrenci ve sendika liderlerine şehri terketmeleri için bir hafta süre taniyordu.

Kolombiyalı sendikacıların yayınladığı açıklamaya göre tehdidin Devlet Başkan Yardımcısı'nın sendikacıları karşı yaptığı açıklamaların hemen sonrasında denk gelmesi devlet kurumları ile paramiliter faşist örgütlerin ele ele hareket ettiğine işaret ediyor.

Kolombiya Devlet Başkan Yardımcısı sendikacıların Coca-Cola, Nestle ve diğer çok uluslu firmaların insanlık dışı uygulamalarına karşı kampanyalarına son vermelerini ve bunu yapmazlarsa da cezalandırılacaklarını açıklamıştı.

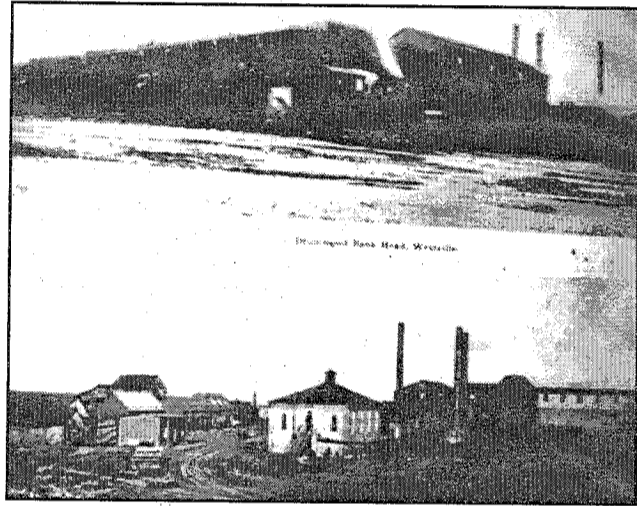
Kolombiya'da başarılı işçi ve sendika liderleri sürekli olarak devletin himayesinde olan paramiliter faşist örgütler tarafından öldürülmekte, işçilerin hak aramaları devlet güvenlik güçlerinin saldırısına uğramaktadır.

Diğer yandan açık kömür madeni firması Drummond'da çalışan 3,500 işçi 26 Mayıs'tan bu yana grevlerine devam ediyor. Maden işçileri yüzde 25 artış ve daha iyi çalışma koşulları için grevdedir. Drummond firması değişik yerlerde 10 binden fazla işçi çalıştırmaktadır.

"Sürekli olarak paramiliterler tarafından tehdit altındayız" diyen sendika temsilcisi Estupellan ABD firması olan Drummond şirketini toplu iş sözleşmesi için görüşmeye çağırıldıkları halde firmanın bunu sürekli ret ettiğini söyledi.

Maden İşçileri Sendikası firmanın paramiliter örgütlerle işbirliğini

kanıtlamak için ABD mahkemelerine de başvurdu. Ancak ABD mahkemesi Drummond firmasına ait belgelerin ne mahkemeye ne de kamuoyuna sunulmasına yasak koydu. Yasak yasadışı firmaların yöneticilerinin faşist paramiliter gruplara para ve silah yardımlarının belgelendiğini söyleyen sendika ABD'de sendikacı yoldaşları ile bu konudaki mücadelelerini devam ettiriyor.

İngiltere'de Noel Arifesi Grevi

İngiltere'de demiryolu işçileri çalışma saatleri ve tatil ödenekleri haklarını almak için Noel Arifesinde 24 saatlik uyarı grevine gittiler.

Grev nedeni ile 400 tren seferi iptal edilmek zorunda kaldı. Binlerce tren seferi bu grevden dolayı etkilendi. Özellikle de Manchester-Norwich seferleri ile Cleethorpes-Cardiff seferlerinde seyahat edecek yolcular seyahatlerini iptal etmek zorunda kaldı. Seyahatlerini iptal

etmek zorunda kalanlarla ya da mağdur kalanlardan özür dileyen sendika onların mağduriyetlerinin işverenin uzlaşmaz tutumundan kaynaklandığını açıkladı.

Grevle ilgili açıklama yapan RMT Sendikası Genel Sekreteri Bob Crow

işverenin keyfi uygulamalarına artık tahammül edemeyeceklerini ve işvereni anlaşmaya zorlamak amacıyla Yeni Yıl Arifesinde ve 2007 yılının başlarında 24 saatlik grevlerine devam edeceklerini açıkladı.

Greve giden işçilerin ekonomik zora gireceklerini ve bu nedenle bazı işçilerin işe geleceklerini hesaplayan işveren firması, yeni yıldaki grevlerin Noel Arifesinde olduğu gibi etkin olmayacağını iddia ediyor. Ancak RMT işçilerinin dayanışması dikkate alındığında yeni yılda yapılacak grevlerin aynı şekilde devam edeceği bir gerçek.

100 Km'lik Yürüyüş

Endonezya'nın PT Dirgantara uçak şirketinde çalışan ve işten atılan 2,000 işçi 19 Aralık'ta 100 km'lik yürüyüşe başladı.

Bandung kentinden başkent Jikarta'ya yürüyüşe çıkan işçiler işten çıkarılma esnasında hükümetin söz verdiği ve de hala daha işçilere vermediği 40 milyar rupiah (4.5 milyon ABD doları) almakta kararlı olduklarını açıkladılar. 19 Aralık'ta başlayan büyük yürüyüş 12 gün sürecek. Yürüyüş boyunca işçiler geçtikleri bölgelerde hükümetin işçilerin haklarını nasıl çalmaya çalıştığını anlatacaklar ve destek isteyecekler.

PT Dirgantara şirketi 2004 yılında 6,560 işçiyi iflas ettiğini ilan ederek işten

atmıştı. Firma başlangıçta işçilerin haklarını vermeme direndi. Ancak işçi eylemleri hükümetin devreye girmesini zorladı. Hükümet de firmanın borç yükünü azaltmak amacıyla 40 milyar rupiah'ı işçilere ödemeyi kabul etmişti. İşçiler haklarının 200 milyar rupiah olduğunu ancak firmanın işçi emeklilik yatırımlarını hortumladığını ve hükümetin bu teklifini kabul ettiklerini açıklamışlardı.

Tüm bunlara rağmen Endonezya hükümeti işçilerin hakkı olan parayı vermeme için ayak sürtmeye devam etti. İşçiler yeni yıla girerken haklıdavaalarını Endonezya halkına anlatmak için zor olan bu uzun yürüyüşü yapacaklarını açıkladılar.

Park a

Ziya Çelik

ELEKTRİK YOK, SORUN DA YOK

Lefkoşa'da kaç gündür elektrik yok.

Gazete çıkacak, yazı yazılacak, bu gazetenin dizgisi yapılacak vs...

Yazıları elde yazmaktan çantanın içi kağıt birikti.

Gazetenin dizgicilerine ise sabırdan başka bir şey dilemiyorum.

Bizim elektrik sorunu Yemen Türküsü'ne benzeyince,

"Giden gelmiyor acep ne iştir" dedim, elektrik dairesini aradım.

Aramaz olaydım, telefon hep meşgul.

"Uyanıklar, telefonları meşgule verip öfkeli vatandaşla muhatap

olmuyorlar" diye kendi kendime söylenirken telefon açıldı...

Elektrik sorunu üzerine gayet bilimsel bir konuşma gerçekleşti.

Bilgilerinize sunuyorum...

- Alo? Elektrikçi mi canım?

- Evet buyrun?

- Bir zamanlar bir elektrik vardı. Nerelere kayboldu kerata?

Bilginiz var mı?

- Hı?

- Hı denmez iki gözüm. Elektrik diyorum, hey gidi koca elektrik diyorum... Nereye gitti bu elektrik?

- Yeni trafo alındı. Onu takıyorlar.

- O yüzden mi Karpaz'dan Omorfo'ya kadar hiçbir yerin elektriği yok?

- Trafoyu dikene kadar böyle olacak.

- Yani memlekete elektrik getirirken de insanları elektriksiz bırakacaksınız öyle mi?

- Bana ne kızılıyorsun kardeşim!!

- Sen bana ne bağılıyorsun kardeşim! Ben mi dikiyorum trafoyu! Ben mi kestim elektriği! Karşımda muhatap sen varsın! Tabii sana kızacağım!

- Hey Allahım yahu! Asap buldu beni!

- Ne yapayım arkadaş! Gidip trafoyu dikenleri bulayım, trafonun tepesine tırmanıp onlarla mı kavga edeyim? Hadi ettim, aşağı düşersem n'olacak?

- Dalga geçiyorsunuz galiba?

- Ha şunu bileydin. Elektrik konusunda da şu diyalogdaki kadar keskin zekâlı olaydınız keşke...

- Yahu...

- Sus! Kaç yüz milyon Euro döküldü şu elektrik işine, hala sonuç yok!

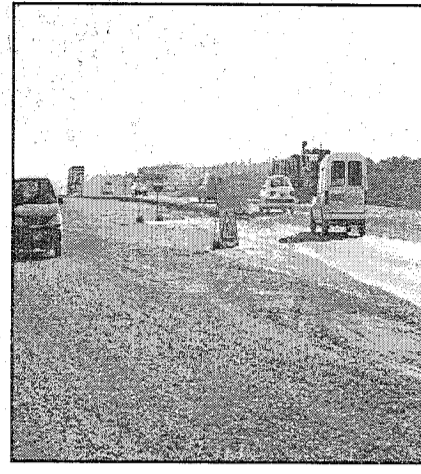
(Konuşmanın bundan sonrası kendi kendine seyreder. Çünkü muhatabım telefonu yüzüme kapatmış, hatta çarpmıştır. Ama ben hiç bozuntuya vermeden konuşmayı sürdürmekteyimdir)

- Santral yetersiz dersiniz elektrik kesilir. Yağmur yağdı, rüzgar esti, inek hapşırıldı dersiniz elektrik kesilir. Elektrik getiriyoruz, trafo dikiyoruz dersiniz, yine elektrik kesilir! Siz elektriğin çözümünü çoktan bulmuşsunuz! Ülkede elektrik olmazsa, elektrik sorunu da kalmaz!

(Son cümlem hoşuma gitti. Adamımı arayıp en azından bunu ekleyeyim dedim ama telefon yine meşguldü!)

Not: Sovyetler Birliği daha 1920'lerde bilmem kaç yüz milyon kilometre karelik bir coğrafyanın tamamını kesintisiz, harika bir elektrik sistemiyle döşemeyi becerdi. Biz ise şuncacık memleketin elektriğini getiremedik! Sorunun nerede olduğunu anlamak için iyi bir kıyaslamadır diye düşünüyorum. Bol elektrikli günler!

Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

**Vergimizi Ödüyüyoruz,
Yine de Bozuk Yollarda
Gitmeye Devam Ediyoruz!**

Kıvılcım Yayıncılık Tarafından Yayınlanan Kitap ve Broşür Listesi: Bu yayınlara ulaşmak isteyen okurlarımız gazetemizin telefonlarından (0392 22 70 680) bizlere ulaşabilirler.

Hamur Kağıda Ciltli Yayınlar:

■ Kıbrıs Sorunu. 120 Sayfa. 5 YTL.

■ Bilgisayar Çağında İnternet'in Ağında. Nusret Şen. 94 Sayfa. 4 YTL.

■ Bir Öncelliğin Ne Önemi Var Ki?. Nusret Şen. 78 Sayfa. 4 YTL.

■ Bir Sovyet Otomatik Fabrikası. A. Erivanski. 86 Sayfa. 5 YTL.

Hamur Kağıda Broşürler:

■ Proletaryanın Emperyalizme Karşı Savaşımı ve Milli Mesele I. Kitap. Ahmet B. 153 Sayfa. 4 YTL.

■ Proletaryanın Emperyalizme Karşı Savaşımı ve Milli Mesele II. Kitap. Ahmet B. 112 Sayfa. 4 YTL.

■ Tarihi Materyalizmin Çarpıtıcılığında Zıtların Birliği. 49 Sayfa. 3 YTL.

■ Bulgar İşçi Partisi(Komünist) V. Kongresinde Merkez Komitesi'nin Sunduğu Siyasi Rapor(19 Aralık 1948). Georgi Dimitrov. 70 Sayfa. 4 YTL.

■ Kısa Dersler (Diyalektik, Ekonomik Yasaların Nesnelliği, Teori ve Pratik, Teori-Program-Strateji-Taktik-Devrim Aşamaları, Devrim ve Reform, Milli

Mesele, Parti Kavramıyla İlgili Tezler, Parti Yapısıyla İlgili Tezler, Parti İşleyişiyle İlgili Tezler, Partinin Gelişme Süreciyle İlgili Tezler). 25 Sayfa. 3 YTL.

■ Rusya'da İşçi Sınıfı Hareketinin Gelişmesi ve Marksist Bir Parti İçin Mücadele (1870-1903). 46 Sayfa. 3 YTL.

■ SBKP(B) Tarihi Kısa Ders'in Yayınlanması İle Bağlantılı Olarak Parti Propagandasının Örgütlenmesi Üzerine SBKP(B) M.K. Kararı. 25 Sayfa. 3 YTL.

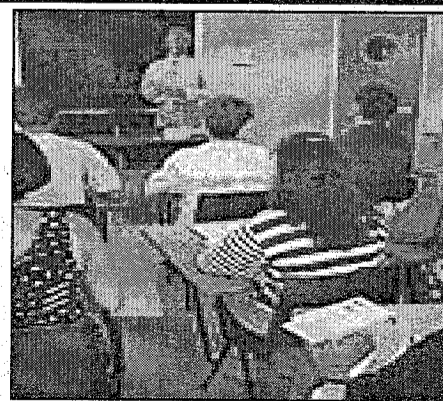
■ Stalin Komünizmdir, Stalin İnsanlıktır. 58 Sayfa. 3 YTL.

■ Annan Planı, Strateji ve Taktik. 13 Sayfa. 2 YTL.

■ Kıbrıs Sosyalist Partisi Programı ve Tüzüğü(I. Olağan Kongre'de Onaylanan Değişikliklerle). 43 Sayfa. 3 YTL.

■ Kıbrıs Sosyalist Partisi I. Olağan Kongresi Faaliyet Raporu ve Mesajlar. 48 Sayfa. 3 YTL.

Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

**Vergimizi
Ödüyüyoruz, Ama
Paralı Eğitim Daha
da Yaygınlaşıyor!**

2006'DA YAŞANANLAR

10 sene önce yayın hayatımızı Sosyalist Gerçek adıyla başlattığımız günden, daha sonra Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek adıyla yayın hayatımıza devam ettiğimiz ve edeceğimiz bugünlere kadar, Kıbrıs işçi sınıfı ve halkının sesi olan ve burjuva-emperyalist barbarlıktan kurtuluşun yolunu her daim işçi sınıfı ve halkımıza göstermeye

çalışan Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek olarak, 2006 yılını da, 2005 yılının sonunda belirttiğimiz üzere mücadele dolu bir yıl olarak geçirdik. Ülkemiz işçi sınıfı ve halkına burjuva-emperyalistlerce pompalanan türlü yılgınlık, umutsuzluk

palavralarına karşın, sosyalist, komünist bir Kıbrıs'a dair umudumuzu bir an için bile yitirmedik. İşçi sınıfımız ve halkımızın da önümüzdeki güzel geleceği görebilmesi ve onun uğruna hep birlikte mücadeleyi yükseltmesi için var gücümüzle

çalıştık, çalışmaya devam edeceğiz. Yeni bir yıla Marksizm-Leninizm biliminin bize verdiği güç ve umutla girerken, siz okurlarımıza 2006 yılındaki yayın çizgimizi özetlemek istedik. KSG olarak tüm okurlarımızın yeni yılını kutluyoruz. Herşey Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti İçin!

SAYI 186

SAYI 190

SAYI 189

SAYI 201

SAYI 203

SAYI 208

SAYI 215

SAYI 223

SAYI 224

SAYI 229

SAYI 230

SAYI 233

Kıbrıs'ta Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALİST GERÇEK

Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net> E-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net

Sahibi: Kıvılcım LTD.
Posta Adresi: Şht. Sıtkı Hasan Sok.
No:5 Kızıbaş Lefkoşa Kıbrıs
Tel: 0392 22 70 680
Fax: 0392 22 70 681

Basıldığı Yer: Toplumcu LTD.
Adres: Cengizhan Sok. No:7
K.Çiftlik Lefkoşa Kıbrıs
Tel: 0392 22 74 872